

Türkiye'nin gereksinimi partidir!
Yıl:18 Sayı:434

İŞÇİNİN SESİ

Gelecek onun için savaşanlarındır!
Kasım 1995

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİNİ KARKEREN HEMU WELATAN YEKBINI BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİNİ KARKEREN HEMU WELATAN YEKBINI

OYLARIMIZ EMEKTEN YANA BAĞIMSIZ ADAYLARA!

Türkiye bugün yeniden devresel yönetememe krizi içine yürümektedir. Ülke yeni bir devrimci durumun eşiğindedir. Tüm halk, işçisiyle, memuruyla, Kürdüyle, Türküyle, Alevisiyle, kadınıyla, erkeğiyle ayaktadır.

Bu ortamda tüm burjuva partileri (CHP dahil) iyice azgınlaşmışlar, iyice pervasızlaşmışlardır.

24 Aralık seçimlerine böyle bir ortamda gidilmektedir...

Soralım, alelacele tezgahlanan 24 Aralık seçimleri nasıl bir seçim olacaktır?

Gün gibi ortadadır ki, burjuva siyaseti, kendisine kendisinin çizdiği hukuksal, anayasal çerçeveyi (kendi meşruluk çizgisi) bile çiğneyerek bu seçimleri kotarmaktadır:

18 yaşını bitirmiş gençlerin seçimlere katılmaları engellendi: Kendi yaptıkları Anayasa değişikliği, 18 yaşını bitirmiş gençlerin seçimlere katılmalarını öngörürken ve bunu devletin seçmen kütüklerini yeniden düzenleyerek yapması gerekirken, kütüklere yazılma bir "görev" olarak gençlere bırakıldı.

Türkiye Kürdistanı'ndan nüfus göçleri ve 18 yaşını bitirmişler sorunu öncelikle yeni bir nüfus sayımı gerektirirken, yeni nüfus sayımı yapılmadı, 1990 sayım sonuçlarıyla seçimlere gidiliyor. Bu durumda, 10 milyona yakın seçmenin seçimlere katılmaları engelleniyor.

Anayasanın 67. maddesi, yurt dışındaki insanlarımıza oy hakkı tanıdığı ve bunu açıkça güvence altına aldığı halde, 24 Aralık seçimleri bu hakkı uygulamaya koymuyor.

Kürt seçmenin seçimlere katılması engelleniyor. Köy yakmalar ve boşaltmalar sonucunda Adana, Mersin, Diyarbakır gibi illere göçen Kürtlerin seçim kütüklerine yazılma başvuruları engelleniyor. Bu insanların nüfus cüzdanı ile kayıt edilmeleri gerekirken, onlardan ikametgah belgesi isteniyor.

Anayasanın öngördüğü, burjuva ölçülerinde bile sağlıklı bir seçim yapılabilmesi için seçimlerden önce çıkartılması gereken Anayasa'ya uyum yasaları çıkartılmamıştır.

Yasanın bağımsız milletvekilliğini düzenleyen maddeleri Anayasa'ya terstir.

Tüm bu anayasal ve yasal çerçeveyi çiğneyen tutumlarına rağmen, burjuva siyaseti, Anayasa Mahkemesi'nin seçimlere engel olamaması için de, Meclis'ten erken seçim kararı çıkarttı. Meclis kararları Anayasa Mahkemesi'nce incelemeye alınamadığı için, seçim zorunlu oldu.

Birkaç yıldır el altından yürüyen DYP-MHP işbirliği, açıkça görülüyor ki, seçimlerden sonra bir koalisyona dönüşecektir. Bu, halkımıza adım adım faşizmin dayatılması demektir.

24 Aralık seçimlerine bu koşullar altında gidiliyor. Bu seçimler, Türkiye'nin gördüğü en anti-demokratik seçimlerden birisidir. Ve bu durumdan tüm burjuva partileri ortak sorumludurlar. 24 Aralık seçimlerinde HİÇBİR BURJUVA PARTİSİNE OY VERİLMEMELİDİR!

Öte yanda, çeşitli ilerici, devrimci ve demokrat güçlerin seçimlere dönük bir "Barış ve Demokrasi Cephesi"nde bir araya gelmeleri, bu gelişmenin yanı sıra ülkenin çeşitli yerlerinde emekten yana bağımsız adayların öne çıkmaları son derece sevindiricidir. (Emekten, demokrasiden yana bağımsız adaylarla, yarının "Alevi Partisi"ne yolu döşeyecek "temsilciler meclisi bağımsızları"nı birbirine karıştırmamalıyız!) Bulunduğumuz her yerde CEPHE ADAYLARININ VE EMEKTEN YANA BAĞIMSIZ ADAYLARIN KAZANMALARI İÇİN ÇALIŞMALIYIZ!

BURJUVA PARTİLERİNE OY YOK! TEMSİLCİLER MECLİSİ "BAĞIMSIZ"LARINA OY YOK!

OYLARIMIZ CEPHE ADAYLARINA! OYLARIMIZ EMEKTEN YANA BAĞIMSIZ ADAYLARA!

Türkiye Komünist Partisi

DUYURU

9. Kongre'de seçilen TKP Merkez Komitesi geçtiğimiz günlerde olağan toplantısını yaptı.

Toplantıda, geçtiğimiz dönem çalışmaları, 9.Kongre kararları ve Merkez Komitesi'nin daha önceki toplantısında alınan kararları ışığında değerlendirildi. Partinin önümüzdeki dönem çalışma hedefleri üzerinde görüşüldü.

Geçtiğimiz dönemde, dünya komünist hareketi ile partimizin çok ciddi ilişkiler içinde bulunmasının en önemli kazanımlarımızdan biri olduğuna dikkat çekildi. Partimizin 75. kuruluş yıldönümü ile genişleyen bu süreçte, Hindistan Komünist Partisi'nin kongresine Türkiye Komünist Partisi'nin, genel sekreterimiz Veli Dursun yoldaş ile birlikte bir delegasyonun çağrılı olması, TKP'nin uluslararası komünist hareket içindeki ilişkilerinde ilerleme getirdi. Bu gelişmelerin, Sovyetler Birliği'nin çöküşü ve sosyalist sistemin dağılmasından sonra bir gerileme dönemi yaşayan komünist partilerinin, son yıllarda toparlanma, güç toplama dönemine girdiklerinin güzel bir müjdesi olduğuna da dikkat çekildi.

Örgütsel çalışmaları değerlendiren Merkez Komitesi, Türkiye'de gençlik çalışmasının, 9.Kongre kararlarına uygun olarak atak ve gelişmeye yönelik bir çalışma içine girmesini, geçen dönemin ikinci önemli kazanımı olduğunu değerlendirdi. Türkiye gençlik hareketinin tarihinde olduğu gibi, bugün de gençlik çalışmasının uluslararası düzeye çıkmasının olanaklı olduğuna dikkat çekildi ve çalışmalara bu anlamın da yüklenmesi istendi. Gençlik örgütlenmesine "yanlış yapmaktan korkmayan ama parti hattını izlemek için çırpınan" çalışma biçiminin açılması hedeflendi.

Bir önceki Merkez Komitesi'nin "Eski TKP'li komünistlere çağrı"sının olumlu yankılar bulduğu ve bu çağrının devam ettirilmesi gerektiğine değinildi.

Yine bir önceki Merkez Komitesi'nin işaret ettiği, "Türk-İş'in eylem kararlarının önümüzdeki dönemin siyasi hareketinde ve bizim örgütsel durumumuzda çok büyük önemi olacağı" saptamasının geçen dönem tarafından doğrulanmasına dikkat çekildi. Bu gelişmeler sonucu, sınıf ayaklanmış ve *işçi sınıfı hükümeti düşürmüştür*. Partinin yıllardır savunduğu en önemli tezlerden biri olan "Türk-İş'te birlik", yaşamda doğruluğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Üstelik işçi sınıfı bu kez Türk-İş'i değiştirmeye, devrimcileştirmeye kararlı olduğunu da göstermiş, birleşik gücünün neleri yapabileceğini yaşayarak öğrenmiştir.

Türk-İş içindeki bu militan ruhlu gelişmenin bu noktada kalmaması için militan işçileri parti saflarına kazanmanın, potansiyelin altında ilerlediğine dikkat çekildi. Önümüzdeki dönem, fabrikalarda kalıcı parti örgütleri kurmak can alıcı önem taşımaktadır.

Ayrıca fabrikalarda ve semtlerde kurulacak komitelerin, halkın "can güvenliğini" koruması, önümüzdeki dönemin siyasi hareketlenmesi içinde dikkat edilecek noktalardan biri olarak değerlendirdi.

Merkez Komitesi, işçi sınıfının hükümeti devirmesi ile katmerleşen burjuvazinin yönetme krizinin bugünkü evresinde, erken seçime gitmenin kendilerini kurtaramayacağına değindi. Merkez Komitesi, sırf "kaptıkları koltukta" biraz daha kalabilmek için kendi koydukları anayasaya ve seçim yasasına ters bir seçime gidilmesinin bile, bu *seçimlerin anti- demokratik*liğinin kanıtı olduğu saptamasında bulundu.

İşçi sınıfı, verdiği bu siyasal kavgasıyla tüm burjuva kurumlarına karşı güvensizliğini göstermiş, hatta lanetlemiştir. "Erken seçim" tantanasıyla seçimler, Kürt halkından kaçırılmaktadır. Merkez Komitesi, ülkenin içinde bulunduğu durumu dikkate alarak, tüm devrimci, ilerici ve demokrat oyların, her bölgede, üzerinde anlaşılacak emekten yana adaylarda toplanmasını önermektedir. Burjuva partilerine oy yok!

Merkez Komitesi, önümüzdeki dönem siyasal çalışmasında, devrimci ve demokrat örgütlerle ilişkilerin daha düzenli bir hale getirilmesine ve parti birimlerinin "yerel sorunlar" temelinde 9. Kongre kararları ışığında militan eylemlilikler düzenlemesine dikkat çekmiştir.

Merkez Komitesi, partimizin, Aleviliğin önündeki "Alevi Partisi" tuzağının bozulmasında başarılı bir çalışma yaptığına değindi. Bu çalışmanın da yardımıyla, bu fikri savunan kesimler, "biz yanlış anlaşıldık" teraneleriyle en azından bugün için bu "amacın" üzerini örtmüşlerdir.

Her zaman için gazete temelinde örgütlenmeyi temel alan partimizin, *İşçinin Sesi'nin yeniden yayına başlamasıyla da, parti örgütleri arasında*

(Devamı 2.sayfada)

Bil n Yoldaş'ı an yoruz

Partimizin 7. Genel Sekreteri Bilen yoldaşımızı ölüm yıldönümünde saygıyla anıyoruz. Bilen yoldaş, parti adıyla Marat yoldaş 18 Kasım 1983 günü vefat etti. Onun devrimci yanını savaşımızda yaşatıyoruz.

Marat yoldaş 18 Ekim 1902'de doğdu. Genç bir komünist olarak İstanbul'da Haliç parti örgütüne katıldı. O günden başlayarak yaşamını Türkiye işçi sınıfına, TKP'ye adadı. Partinin çeşitli kademelerinde, komünist Enternasyonal'de değişik görevler aldı. 1970'li yılların başında TKP Genel Sekreteri oldu.

Yakup Demir yoldaşın başlattığı partiyi yeniden canlandırma atılımında en önde yürüdü. Herşeyden önce partinin yeniden örgütlenmesi gereğini, parti örgütlerinin güçlenmesini, yığınlarla bağ kurmayı öne koydu. 1974 yılında yayına başlayan Atılım gazetesini örgütlenmenin temeli olarak gördü.

Türkiye'nin ogün içinde bulunduğu ortamın da etkisiyle TKP hızla güçlendi. Bu süreçte, Bilen Yoldaş, bazı yoldaşlarıyla başbaşa yaptığı görüşmelerinde, Merkez Komite'deki sağ eğilime dikkat çekimiş, Merkez Komite'nin güçlenmesinden, sağ eğilimin etkisiz kılınması gereğinden söz etmiştir. Partinin devrimci bir politika izlemesinin, ülkenin içinde bulunduğu somut koşullara uygun örgütlenmesinin zorunluluğunu vurgulamıştır.

Bilen Yoldaş, Ekim 1977'de kendisiyle yapılan bir röportajda şöyle diyordu: "Partimizin tüzüğündeki birinci madde Lenin'in partililik ilkelerini tümüyle içerir. Yalnız parti programını, kararlarını tanımak yetmiyor. Partiye bütün ömrünü verecek. Bu tartışılmaz, su götürmez, devrimci bir gerçektir. Partiye zorla girmiyor. Partiye bir örgüt içinde gönüllü giriyor. Parti disiplinine, Leninci ilkelere, devrime bağlılık bir bilinç, bir onur sorunudur. Ben, bir komünist olarak, üyelere ilişkin bu Leninci, devrimci ilkeyi her komünistin, her parti üyesinin kendi yaşamına ardıcıl olarak geçirmesi ve onu sonuna kadar savunması zorunluluğuna inanıyorum.

Partinin genç kuşaklarına salık vermek istediğim ikinci bir nokta da şudur: İşçi sınıfının gücüne inanmak. Devrimin utkusuna inanmak. Olayları olduğu gibi görmekle sıkı sıkıya bağlanmak. Savaşta diklikler vardır. Biz bunu yaşadık. Partinin yükselme, gerileme, yerinde sayma, yeniden atılım yapma gibi birbirinden ayrımlı dönemleri olmuştur. Böylesi dönemlerde ne dünyayı gül-gülistan, toz pembe görmek, baş dönmesine kapılmak, ne de ortalığı kapkara görmek, kana yuvarlanmak. Her ikisi de komüniste yabancıdır. Partimiz böylesi dönemleri yaşadı. Bununla bağlı bir olay daha var. Düşmana karşı olduğu gibi parti içinde her tür oportünizm belirtisine karşı da ardıcıl ve Leninci bir savaş yürütmek zorunludur."

Ancak, Bilen yoldaş, ciddi eksiklikler de taşıyordu. Yukarıdaki konuşmasında yeralan fikirleri, sözünü ettiği ardıcıllıkla yaşama geçiremedi. Özellikle partide Leninci-oportünist ayrımının açıkca ortaya çıktığı dönemde, hareketin devrimci çizgide gelişmesine zararlı yönleri ön plana çıktı. Sosyalist ülkelerin nesnel sınırlamaları da Bilen yoldaşın oportünist taktikler içine gömülüp kalmasında belirleyici bir öneme sahipti.

Doğrusuyla, yanlışıyla Bilen yoldaş, Türkiye komünist hareketinin en önde gelen isimlerindendi. Partimiz tarihinin önemli bir döneminde en sorumlu görevi üstlendi. Partimizin atılım yıllarında onun çok büyük, çok önemli katkıları oldu. O'nun doğru, devrimci görüşlerini, politik deneyimlerini öğrendik.

TKP'nin 7.Genel Sekreteri Bilen (Marat) yoldaşımızı ölüm yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

Oportünizme karşı savaş burjuvaziye karşı savaşımdan ayrılmaz!

E. Can

Ölümünün 1.yılında Nejat Yoldaş'ı saygıyla anıyoruz

TKP Merkez Komitesi ve Merkez Yürütme Bürosu üyesi Nejat Yazıcıoğlu yoldaşı kaybedeli tam bir yıl oluyor. Bir yıldır onun gülen yüzü, neşesi ve dolu dizgin enerjisi bizden hiç ayrılmadı. Sendikal hareket ve işçi sağlığı alanlarında bıraktığı eserler ve katkılarla işçi sınıfı ve komünistler onu hiç unutmayacak.

Doğruya ve komünizme olan inancı onu TİP saflarından TKP saflarına geçirdi. 56 yıllık ömrünün yarısından çoğunu işçi sınıfının mücadelesine adayan Nejat yoldaşımız, komünizme olan inancı ve bu yolda sarfettiği mücadeleden hiçbir ödün vermeyen bir komünistti. Ne hastalığı ne de sosyalist sistemin çöküşünden sonra devrimci hareketlerde oluşan moral bozukluğu onu etkilemedi. O, genç bir devrimci kadar enerjik, yılların deneyimini kullanabilecek kadar tecrübeliydi.

İşçi sınıfı davasına adanmış bir işçi aydınıydı o. Özverili, neşeli, partisinin verdiği direktifleri çekiştirmeden uygulayan örnek bir komünistti. Yaptığı ve yapacağı herşeyin insanlık için, komünizm ve sosyalizm için olduğunun bilinci ve mutluluğu ile yapardı. İşçi sınıfına, Marksizme ve partisi TKP'ye olan inancı ile onurluca yaşadı. Yaptıkları mücadelemize ışık tutuyor.

(Baştarafı 1.sayfada)

bir süredir geriye kayan bu anlayışın yeniden öne çıkarılması gerektiğine dikkat çekildi.

Bugün Türkiye'deki tüm gelişmeler partiyi dayatmaktadır. Sorunumuz TKP ile sınıfın kaynaşmasıdır. Bunun için partimizin üye sayısının mutlaka artması sağlanmalıdır. Partiye üye alırken, partinin kapısı ülkenin içinde bulunduğu sınıf savaşımının aşamasına göre açılır ya da kapanır. Burjuvazinin yönetememe krizinin, "hükümet düzeyini" aşmasına az kaldı. İşçi sınıfı büyük hareketlilik içinde, gençlik de öyle. Kürdistan'da kirli savaş almış başını gidiyor. Toplumun tüm kesimleri kaynıyor. Kısacası Türkiye devrimci duruma doğru ilerliyor. Toplumun politizasyon düzeyi çok yüksek.

İşte bu koşullarda Marksizm-Leninizm'in bize öğrettiği, parti kapılarının açılmasıdır. *İMG*'lerde sınanan yoldaşların ve parti üyesi yoldaşların sayısı bugün hızla artırılmalıdır.

Haydi yoldaşlar, önümüzdeki yoğun döneme yoğun dalalım.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi,
Kasım 1995

İŞÇİNİN SESİ

Türkiye'den 1 kitap gönderilerek abone olunabilir ■ Yazışma adresi: PO Box 513 London, N1 4AR ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kuruluna ait. Hiçbir yazı geri gönderilmez.

Alevilik soldur, burjuvaziye, g riciliğe teslim dil mez

Bugün, Aleviliğin ne yana ilerleyeceği noktasında komünistlerin, partimizin saptamaları ışığında ardıcıl çalışmaları önemli bir etken olacaktır.

TKP'nin 9.Kongre'sinde Genel Sekreter Yoldaş'ın vurgusu şöyle olmuştu:

"Alevi toplumunda birlik süreci geneliyle bir çizgiye oturmuştur. Dergah'ın, Temsilciler Meclisi'nin ve İzettin Doğan'ın belirli güçleri var. Bu ayrımlar kalkmaz, çünkü büyük oranda sınıfsal ayrımları temsil ediyor. Bunun ötesini ideolojik mücadele ve sınıf mücadelesi sağlar."

9. Kongre'de, "Alevilik üstüne karar" bölümünde saptanan belgiler bundan böyle Alevilik çalışmalarında üzerinde yürüyeceğimiz hattır.

Bu dönem içinde önemli görevimiz şudur: Alevilikte yol ayrımının özelliklerinden biri olarak Aleviliği asli yapısından, emek güçlerinden, işçi sınıfından koparmaya çalışan, özel çıkarlar doğrultusunda bir Alevi partisi kurmaya çalışan Alevi-Bektaşi Temsilciler Meclisi'ni teşhir ve bu takkiyeci liberal burjuva yapının tasfiye edilmesi, dağıtılması.

Bazı eksikliklerimiz

Hedefsiz çalışmak, doğruları maddi güce dönüştürmede, sonuç alıcı çalışmada büyük açıklar verilmesine neden olmaktadır.

Yerel örgütler, partinin güncel ve dönemsel tespitlerine uygun çalışmamaktadır.

Merkezi saptama ve çalışma hedefleri yukarıdan aşağıya, doğru ve tam olarak yansıtılmamakta, aşağıdan yukarıya enformasyon işleyişi iyi çalışmamakta, bilgilerin merkezileşmesi ve doğru değerlendirmeler gecikmektedir.

Yapmamız gerekenler

Doğru düşüncelerimiz yığınlar tarafından kabul görmektedir. Ancak, partimizin daha da güçlenmesi için bundan bire bir yararlanmalıyız.

Yerel örgütler, bölgelerindeki etkinlik, toplantı ve gelişmelerin içinde olmalı, bilgileri merkeze aktarmalıdır. Yoldaşlar, dernek, vakıf vb. yapıların içinde, yönetimde yer almalıdırlar.

Saptama ve uyarılarımız anında Alevi toplumuna ulaştırılmalıdır.

Alevi mücadelesi sınıf savaşımının bir parçasıdır. Alevilere saldırı işçi sınıfına, komünistlere saldırıdır. Saldırılarda Alevi toplumunun anında yanında olmalıyız.

Örgüt Bürosu

TKP Programı'ndan: Alevilik

Alevilik, tarihimizde ezilen yığınların haksızlığa karşı başkaldırı bayrağıdır.

Alevi-Bektaşi yolu özünde insan sevgisidir. Tüm insanlar kardeştir, ortak bir yurt olan dünya tüm insanlığın ortak kullanımı içindir. Bu nedenle din, dil, ırk, renk ayrılıkları yersizdir.

Bir çeşit köylü sosyalizmi olan Alevilik, ülkemizde sosyalizmin dünüdür, Türkiye işçi sınıfının atasıdır.

Aleviliğe yönelik demokratik istemlerimiz

İşçi, köylü, yoksul insan Sünni de olsa, Alevi de olsa, sınıfsal konumundan ötürü ezilmektedir. Öte yandan, Aleviler bir de inançları yüzünden ezilmektedirler.

Türkiye Cumhuriyeti gerçek laik bir devlet değildir. Sünnilik devlet yapısı içindedir. Tüm camiler, imam hatip okulları ve ilahiyat fakülteleri, Diyanet İşleri Başkanlığı ve Eğitim Bakanlığı aracılığıyla bu merkezi yapının parçalarıdır. Devletin resmi bir dini vardır.

Laik bir devlet ve toplumsal ilişkiler ağı yaratabilmek için şunlar sağlanmalıdır:

- Cemler ve öteki Alevi inanç ve davranış biçimleri üzerindeki tüm yasaklar, baskı ve tehditler kaldırılmalıdır. Cem ve kültür evleri açılmalıdır.
- Tüm devlet-din ve eğitim-din birliği kaldırılmalıdır. Diyanet İşleri kapatılmalı, merkezi hiyerarşi dağıtılmalı, devletin eğitim sistemi içindeki imam hatip okulları ve ilahiyat fakülteleri kapatılmalı, devlet okullarında din dersleri kaldırılmalıdır. İsteyen dinsel çevre, belli koşullara uyarak kendi okullarını açabilmelidir.
- Devletin ne resmi, ne gayriresmi dini olmamalı, nüfus kağıdına otomatik olarak "İslam" yazmak gibi uygulamalar kaldırılmalıdır.
- Her çeşit düşüncenin, bu arada dinsel inançların da önündeki yasal engeller kaldırılmalı, dinsel inanç özgürlüğü getirilmelidir. Ancak gerçekten laik bir devlette bunun ayrılmaz parçası olarak anti-din ve ateist düşünce özgürlüğü de sağlanmalıdır.
- Dinsel örgütlenmeler, camiler vb., yalnızca inananların mali katkılarıyla yaşamalıdır. Öte yandan, toplanacak bu gönüllü katkılardan vergi de alınmamalıdır. Din görevlileri hizmet verdikleri bölgenin inananları tarafından seçilip göreve getirilmeli ve ücretleri de onlar tarafından karşılanmalıdır.
- Alevilerin cenazelerini kendi törelerine göre kaldırmalarının önündeki tüm baskı ve engeller kaldırılmalıdır.
- Alevi inanç ve geleneklerini aşağılayıcı saldırılar, yalanlar vb. en ağır cezayı gerektiren insanlık suçları sayılmalıdır.
- Tüm eğitim ve öğretim sisteminin gerici Sünni vurgudan kurtulması için, tüm kitapların yalanlardan arındırılarak yeniden yazılması için, gerçekten laik ve bilime dayalı bir eğitimin yerleşmesi için savaşım vermeliyiz.
- Aynı baskılar işyerlerinde, özellikle devlet sektöründe, memurlar arasında da yaygındır. Rahat nefes alınabilen tek yer işçilerin arasıdır. Bu baskıların kalkması yolunda mücadele verilmelidir. Toplum çapında *fırsat eşitliği* sağlanmalıdır.
- Alevi toplumunu özüyle, Hacı Bektaş düşüncesiyle uygun bir zeminde geliştirebilecek, danışma nitelikli bir kurul oluşturulmalıdır. Bu kurulda, her biri bir ocağı temsilen gelen 12 Dede, Bektaşiliğin düşünsel kaynaklarını hakkıyla bilen bilim adamları, Alevi özünü dinsel çarpıtmaya boğmadan yaymakta olan ünlü halk ozanları, Hacı Bektaş soyu Çelebilerin başıyla birlikte yer almalıdır. Bu kurul düşünsel ve örgütsel konularda topluma raporlar, öneriler sunmalıdır.

Alevi toplumunun, Türkiye'de karşı karşıya olduğu sorunlarla savaşmak işçi sınıfının temel görevleri arasındadır. Alevilik sorunu, bir din sorunu değil, temel insan hakları ve demokrasi sorunudur.

Sömürüye karşı örgütlü çalışmadan yana olan herkesin yeri komünist partisidir

Ağaç dalıyla, yaprağıyla gürler

Partiye üye alımı, ülkedeki sınıf kavgasının geldiği aşama ile ilgilidir. Olanaklar artıyor mu, azalıyor mu? Ülke devrimci bir duruma mı gidiyor, devrimci durumu mu yaşıyor, yoksa gerici bir dönem mi geçiriyor? Bunlara göre partinin kapısını ya aralarsın, ya ardına kadar açarsın, ya da kapatırsın. Bugün Türkiye'de sınıf savaşımı hızla devrimci duruma doğru ilerliyor. Buna hazırlanmalıyız. Taktiklerimizle, örgütlenmemizle. O zaman partiye girmeye aday insanlar için, partinin kapısının daha fazla açılması gereken dönemin içindeyiz.

Gülen Erdilek

9. Kongre kararları partimizin tüm taktiğinin değiştiğini duyurdu. Çünkü ülkenin koşulları değişmiştir. Nedir değişen koşullar? Bir hatırlayalım:

"(...)

"(...)Hızla karşı-devrim geliyor. Kürt halkını, Alevileri ve işçi sınıfını karşısına alarak geliyor. Devlette MHP'nin bu kadar güçlü olduğunu hiç görmemiştik. Bunun yanında İslamcı Siyasal Hareketin, şeriatçılığın, sahte bir görünümle, devlet dışından devlete 'karşı çıkışı' var. Gazi olayları, karşı devrimin bir deneme provakasyonu ve devrimci demokrat güçlerin savunusu idi.

"(...)Devlette kriz vardır. Devrimci durum değil ama devlet bir kaos yaşıyor. Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaş, devleti hem ekonomik, hem siyasal ve hem de psikolojik açılardan aşırı boyutlarda yıpratmaktadır. Karşı-devrimin yükselişinin altında yatan en önemli nedenlerden biri budur.

"(...)Karşı-devrime toplumda büyük tepki vardır. Henüz kanalize edilememiş, büyük ölçüde kendiliğinden bir tepkidir ve şimdilik savunma patlamaları biçimindedir. Fakat ortamın öyle bir mantığı var ki, bu savunma iyi örgütlenebilirse, bir anda karşı-devrimi ezebilir, iktidar yollarını açabilir. Gelmekte olan bir karşı-devrim var ama bunun karşısındaki potansiyel örgütlenebilirse, Gazi direnişinin de gösterdiği gibi, saldırıyı püskürtebilir ve yerel bir ayaklanmaya dönüşen Gazi örneği tüm ülkeye yayılabilir.

"Demek ki, ... Türkiye'de ülkenin içinde bulunduğu koşullardan dolayı, devrimci güçlere iktidar yollarının açılabileceği bir durum vardır."(9. Kongre Kararları 1995, *İşçinin Sesi Yayınları 55*, TKP Genel Sekreteri Veli Dursun'un 9. Kongre'yi Açış Konuşması)

Parti taktiğini değiştirirnek, her konuda döneme uygun çalışma biçimini uygulamak demektir. İşte bunlardan biri de üye kazanma anlayışımızın döneme uygun olarak değiştirilmesidir.

Üye alımı döneme göre değişir

Partiye üye alımı, ülkedeki sınıf kavgasının geldiği aşama ile ilgilidir. Olanaklar artıyor mu, azalıyor mu? Ülke devrimci bir duruma mı gidiyor, devrimci durumu mu yaşıyor, yoksa gerici bir dönem mi geçiriyor? Bunlara göre partinin kapısını ya aralarsın, ya ardına kadar açarsın, ya da kapatırsın.

Bugün Türkiye'de sınıf savaşımı hızla devrimci duruma doğru ilerliyor. Bunu yukarıda da değindiğimiz gibi 9. Kongre kararlarında partimiz işaret etti, *İşçinin Sesi*'nin 432. sayısında Genel Sekreter yoldaş ile yapılan röportajda da daha geniş yer aldı.

Devrimci durum, kesin hesaplaşmaya hazırlık dönemidir. Böyle dönemlerde partinin kapısının, olağan dönemlerden daha fazla açılması, her olanaktan yararlanarak daha geniş kesimlerin kapsanması gerekir. Ülkenin siyasal gelişimine yön verebilmek, olaylarda etkili olabilmek için bu zorunludur. O zaman partimizin kapısını da ardına kadar açmaya hazırlanmalıyız ki, toplumda yönlendirme yapabilecek kadrolara ulaşabilelim. Yani bugün kapımızı *daha fazla* aralamalıyız.

Gerici bir dönem söz konusu olduğunda ise, partinin kapıları daha kapanır. Ülkenin ortamında devrimci rüzgarlar esmemektedir. Yığınlar, partinin kapısında değil beklemenin, tam tersine bir geri çekilişin içindedir.

Ama bugün öyle mi? İşçilerin Türkiye'nin her tarafından Ankara'ya yürüdükleri manzaraya baktığımızda Lenin'in 1905 arifesinde Rusya işçileri için değerlendirdiği durumu görüyoruz:

"(...) İşçiler genel ve aynı anda yürütülecek eylem gerekliliğini yalnızca çabucak ve kolaylıkla kavramakla kalmadılar, *militan* ve kararlı eylem için kesin bir biçimde direndiler...Ciddi savaşımı birden çok kez yürütmüş olanların gerçek sınıf içgüdüsü ve deneyimi bugünün sorununun bir gösteriden çok daha büyük şeyler gerektirdiğini onlara sezdirdi." (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, c.11, s.119)

Öğrenci eylemleri de öyle. Ülkenin her tarafında hareket var. Halkın, sorunlarını çözmek için polisle, askerle, faşistlerle, gericilerle çatışması giderek artıyor. Bütün eylemlerde şu açıkça görülüyor: Eyleme çıkan yığınlar çıkış noktaları arıyor. İşte bunları örgütlemek bizim görevimizdir.

"Unutmamalıyız ki, bu görevde bir anlık gecikme Sosyal-Demokrasi (komünizm-*İ.S.*) düşmanlarının yararına olacaktır; çünkü yeni akımlar acil bir çıkış noktası aramaktadır ve eğer bunlar Sosyal Demokratik (komünist-*İ.S.*) bir kanal bulamazlarsa, Sosyal-Demokratik (komünist-*İ.S.*) olmayan bir kanala akacaktır." (Lenin, *age*, c.8, s.218)

İşte Lenin'in de söylediği gibi komünist kanala yığınları akıtmak için yığın liderliği gereklidir. Yani kadro gereklidir.

Gözümüzü en başta işçi yığınlarına çevirmeliyiz. Parti birimlerini, en alt birim olan hücrelerden başlayarak yeni, militan, ileri gitmeye niyetli işçilerle doldurmalıyız. Mümkün olan en fazla sayıda işçinin, tam sınıf bilinçli profesyonel devrimci ve komite üyesi olmasının altını özellikle çizen Lenin, "*Örgütsel Görevler Üzerine Bir Yoldaşa Mektup*"ta işçi üye kazanma görevi üzerinde şöyle duruyor:

"(...)Komite, mümkün olduğunca işçi sınıfı hareketinin işçilerin arasında başta gelen tüm *liderlerini* içine almalıdır, yerel hareketin *her* yönünü yönlendirmeli ve *bütün* yerel kurumların, güçlerin ve Partinin olanaklarının yönetimini üstlenmelidir." (Lenin, *age*, c.6, s.235)

Önümüzde yığınlarca iş var. Ülke devrimci durumun içine girdikçe bu işler daha da artacak. Kadromuz bu sayısı ile kalırsa işlerin altından kalkamayacağımız çok açık. Yeni üye alımı artan olanaklara karşı yetişememe sorununu azaltacağı gibi, yine artan tehlikelere karşı da partiyi koruyacaktır.

"(...)Bir tutuklama durumunda çalışmanın durmaması için, yönetim gurubuna aday üyelerin sağlanması *özellikle* önemlidir." (Lenin, *agy*, c.6, s.235, abç)

Partiye girecekleri nasıl seçeceğiz?

İçinde yaşadığımız dönemde bilincindeyiz ki, binbir türlü zorluğumuz var. Bu zorlukların büyük kısmı parasal, teknik ve kadrosaldır. Kadro sayımızı, dışımızdaki güçlere bakıp değerlendirirsek yanlış yapmış oluruz. Bizim vuracağımız ölçüt, her zaman sınıf savaşımında partinin yapması gerekenler olmalıdır. Bunu da 9. Kongremiz belirledi. Bugün her şeyi 9.Kongre kararları eleğinden geçirdikten sonra önümüze koymalıyız.

Kadrolar da bu eleğe tabii tutulmalıdır. 9. Kongre kararlarının gerektirdiği gibi cesur, atak, yaratıcı çalışmaya hazır olmayan kadrolar bu elekte kalabilirler. Geçemeyen, kalsın. İyi bir sempatizan olarak yardımlarda bulunması daha iyidir. Ama bugün bu elekten geçecek binlerce insan var. Gözümüzü bunlara çevirmeliyiz. Günün asıl vurgusu budur.

Partiye üye alırken ne "kendi beğenimize göre" insan kazanma hatasına düşülmeli, ne de "hazır komünist kadrolar" bulma yanlışına kapılınmalıdır. *Ortamın gerekliliklerini yerine getirmeye hazır, haksızlıklara, sömürüye karşı mücadele etmekten yana olan, bu doğrultuda emeğini sakınmayan, partinin verdiği görevleri üzerine almaktan çekinmeyen, parti ile ilişkiye pazarlıksız yanaşan, karanlık yanı olmayan her insan parti üyesi olmaya adaydır.*

İşte böyle objektif ölçüt koyduğumuz zaman, üye alınacak bir çok insanın komünist ilkeler doğrultusunda eğitilmesi söz konusu olur. "Komünist kadro" olmak uzun zaman işidir. Maalesef komünist kolay yetişmiyor. Saksıda da yetişmiyor. Ayrıca yetişmesinin sınırı da olmuyor. Eğer o kadar kolay olsaydı, bugün "ideal anlamda komünist ortalıkta zibil gibi olurdu".

Sonra, "komünist dışarda bol miktarda yetişiyorsa", komünist partisine ihtiyaç olmazdı! Yani bu yanaşımın elle tutulur bir yanı yok! Hepimiz partiye ilk girdiğimiz zamanları düşünelim. Herşeyi çok mu biliyorduk? Belki kimimiz bildiğimizi sanıyordu ama aslında bilmiyorduk. Hiçbirimiz bugün bulunduğu standartta değildi. Zaman içinde, savaşım içinde ve daha da önemlisi parti içinde bu ideoloji bizi eğitti, yetiştirdi, yetiştiriyor. Kendimizi beğenmeyelim. Komünist harekete, işçi hareketine yıllarını ve emeklerini vermeye hazır insanları hiç küçümsemeyelim.

Sömürüye karşı örgütlü mücadeleden yana olan herkese, "o zaman hadi partiye" denmelidir. "Böyle şey olmaz, hem örgütlü mücadeleden yana olacaksın, hem kaçacaksın, bu sorumluluğun altına hepimiz girmeliyiz" demeliyiz.

Özverili ve militan yapılı insanları, sanki partililermiş gibi "görev alımı-verimi" temelinde legal ortamlarda da denedikten sonra, Yürükoğlu yoldaşın belirttiği ölçütleri alınan üyede ararız:

"'Parti üyesi, partinin programını kabul eden ve partiyi mali olarak ve örgütlerinin birinde yer alarak destekleyendir.' (Lenin *agy*, c.6, s.474), (*agy*, c.7, s.27)

"Bu tanımdan 3 ölçüt çıkar:

"a. Parti programına ve programın içerdiği belgilere ters davranan, parti üyesi olamaz. (Aynı zamanda bak:*agy*, c.20, s.516-17)

"b. Kesenek ödemeyi reddeden parti üyesi olamaz.

"c. Bir parti organında somut olarak görev yapmayan üye olamaz." (R. Yürükoğlu, *İ.S.* sayı 433, Ekim 1995)

Dikkat edilmesi gereken bir nokta da, üye alınacak insandan, parti programını daha girmeden *tam anlamıyla* özümsemiş olması beklenmemelidir. Partinin programının geneline hakim olması yeterlidir. Aday olan yoldaşdan daha deneyimli yoldaşların eliyle yapılacak parti programı üzerine eğitim, yoğun olarak 88 sayfaya sığdırılmış Türkiye Komünist Partisi'nin görüşlerinin özümsenmesine yardımcı olmaya yönelik olmalıdır. Yeter ki, insanda artniyetler olmasın, öğrenmeye azmi olsun!

Elbette ki, ortamın istediği örgütsel genişlemeyi yapacağız ama öte yandan derinleşmeyi de ihmal etmeyeceğiz. Hem yeni kadrolar eğitmek, hem de kendimizi ilerletmek önümüzde duran görevdir.

"(...)Halkın devrimci enerjisinin yüz kat güçlenmiş akımına da hiç değilse bir ölçüde ayak uydurabilmek için, tüm parti örgütlerinin ve partiye yakın olan tüm örgütlerin sayısını çok artırmak gereklidir. Elbette bu, sürekli yetiştirme ve Marksizm bilgilerini sistematik bir biçimde öğretmenin arka plana itilmesi anlamına gelmez. Kesinlikle gelmez, ama yetişmiş kişileri tıpkı *bizim* anladığımız gibi, tamamıyla bizim anlamımızdan öğretimden geçiren savaş eylemlerinin yetiştirme ve öğretme bakımından şimdi çok daha önemli olduğu unutulmamalıdır." (Lenin, *İşçi Partisi Üzerine*)

Haydi ileri unsurlar partiye!

Unutulmaması gereken nokta amacımızdır. Nedir bizim amacımız? Bu iğrenç sömürü düzeninden yığınların gücüyle kurtulmak ve demokrasinin, insan haklarının özgürce dolaşığı bir düzene ulaşmak. O halde yığınları kazanmalıyız. Bunun başka yolu yok. İnsan tutkuyla bağlandığı amacına bugün bir gönüllü, yarın 5-10 gönüllü kazandığı zaman ilerlediği yolun zevkine varacaktır. Haksızlıklara karşı çıkan insanları partisiyle kucaklamama ayrımcılığına gitmeyelim.

Dönem, ileri işçilerin ve işçi ruhuyla yetişmeye teslim olmuşların partimizde örgütlenme dönemidir. Bu dönemi kaçırdığımızda, üye kazanma isteği fazlasıyla gelse bile gerçekleşmeyeceği açıktır. Partinin, topluma yeni bir düzen getirebilmesi, partinin yığınsallaşması ile mümkündür. İlk başta yapacağımız fabrikalarda, birimlerde hücreler kurmaktır. Eğer buralarda hücreleri hemen oluşturamıyorsak, yapılması gereken bu tür örgütlenmeleri doğurabileceğimiz yardımcı ya da aracı kişilerle ilişki içinde olmamızdır. Fikir liderleri ile, doğal liderler ile ilişkilerimizin canlı tutulmasının bu tür faydaları da vardır.

Partiyle kucaklaşan üyenin parti organında görev almasına, sorumluluk üstlenmesine özel önem verilmelidir. Yanlış yapmasından korkulmamalıdır. Elbette ki yanlış davranışlar olacak ve hatta bir takım sorunlar olacaktır. Ama o zaman bunlar büyümenin sorunları olacaktır.

"Devrimci hareketin her pratik adımının genç acemilere ancak sosyal demokrat (komünist - *İ.S.*) bilimi kaçınılmaz ve silinmez biçimde öğreteceğini unutmayın. Çünkü bu bilim, çeşitli sınıfların güçlerinin, eğilimlerinin nesnel ve doğru biçimde tartılmasına dayanır. Devrim ise, eski üst yapının yıkılmasından ve kendilerine göre yeni bir üst yapı kurmaya çalışan sınıfların ortaya çıkmasından başka birşey değildir. Yalnız devrimci bilimimizi salt biçimsel dogma durumuna düşürmeyin, süreç olarak taktik ve süreç olarak örgütle ilgili acınacak sözlerle onu bayağılaştırmayın. Çok çeşitli guruplara çok çeşitli girişimleri verin. Çevrelere daha çok etkinlik alanı verin ve bunların bizim örgütlerimizin tamamıyla ayrı ve bunlardan bağımsız olarak, devrimci olayların akışının acımasız istemleri yoluyla doğru yola yöneldiklerinden kesinlikle kuşkunuz olmasın...

"Bundan dolayı yeni öğretim yöntemleriyle yiğitliğinizi artırın yoldaşlar! Durmadan yeni savaş guruplarını daha yüreklice kurun, onları savaşa yollayın. Daha çok işçi genci kendinizden yana kazanın, komitelerden işyeri guruplarına, mesleki birliklerden öğrenci çevrelerine kadar örgütümüzü genişletin." (Lenin, *İşçi Sınıfı Partisi Üzerine*)

Şundan hiç kuşkumuz olmasın yoldaşlar, üye sayısı artmış bir partide, parti kararlarını hayata geçirme de, disiplin de bugünkünden daha yüksek olacaktır.

Hele ki üye kazanmada ilk olarak genç işçilere bakıyorsak. Daha yüksek olur, çünkü birinci olarak, işçi gelirken kendi disipliniyle beraber gelir, bu objektiftir. İkincisi, hangi ezilen kesimden gelirse gelsin üye artışı, iş yükü altında ezildiği için istemeyerek de olsa partinin kararlarını yerine getiremeyen üyeleri rahatlatacak, disiplini yükseltecektir.

Unutmayalım, Lenin'in söylediği gibi, "güçlü olduğumuz zaman 'toplumun' sempatisini kazanırız." (Lenin, *agy*, c.18, s.85)

Ve o zaman bu toplumu daha güzel yarınlara ulaştırabiliriz. Biz kendi kendimizi tatmin için bu işte olmadığımıza göre haydi yoldaşlar, partiyi yeni canlarla besleyelim! Türkiye'de gürleyelim!

İll gal part örgütünü güçlendireceğiz

Paranın padişahlığına karşı işçinin sesini yükselten İşçinin Sesi, *hoş geldin. Senin o gür sesini yükseltmek boynumuzun borcu, komünizme inancımızın ilk adımı olacak.*

Partimizin 9. Kongresi ile birlikte birçok konuda yeni açılımlar getirdiğimiz gibi örgütsel faaliyetimize yönelik değişimler de gündeme geldi. Kongremiz bu değişimleri şu biçimiyle özetledi: "Geçtiğimiz dönem devrimci olanakların sınırlı olduğu bir dönemdi. Bu nedenle yığın çizgisi daha alt bir düzeyden geçiyordu. Partimiz de bu çizgiyi yakalamayı hedefledi. Oysa bugün işler kızışıyor. Bunun nedeni karşı-devrimin yürümesidir, ama bu tersine çevrilebilir. Gazi direnişi bunu göstermiştir. Artık taktiğimizi belirleyecek olgu budur. Önümüzdeki dönem sıcak bir dönem olacaktır.

Partimizin tüm taktiğini değiştirmemiz gerekir demek, parti örgütünün yapısını da değiştirmek gerekir demektir. Her örgütün yapısı, biçimi, o örgütün eyleminin içeriği tarafından belirlenir. Hiçbir örgütün eylemi başka, örgütsel biçimi başka olamaz. Fiili anlamda savaşkan bir örgüt haline gelmek zorundayız. Karşı-devrim geliyor, bunun karşısında fırsatlar da yükseliyor. Legal olanaklardan yararlanmak her zaman önemlidir, ama bugün illegal parti örgütünü güçlendirmek ana görevdir." (*TKP 9. Kongre Kararları* 1995)

9. Kongre'yle birlikte partimizin tüm taktik çizgisi ve buna bağlı olarak örgütsel biçimi değişti. Partinin bazı alanlarında, bu değişime uyum zorlukları yaşanıyor. Legal çalışmaya yoğunlaşmaktan illegal çalışmayı doğru anlayamama ve uygulayamama sorunu var. Bu durum komünist partisinin legal alanlarda nasıl bir illegalite ile çalışması gerektiğinin tartışılmasını zorunlu kılıyor. Konunun doğru bir anlayışla yoldaşların kafasında şekillenmemesi ileride daha büyük yanlışlara ve bazı örgüt birimlerinin yok oluşuna neden olabilir. Doğru anlayışı örgütün bütününde uygulamak zorundayız. Yanlış anlayış ve davranışları eğitimle, çalışma sürecindeki uyarılarımızla yok etmeliyiz.

Daha dikkatli çalışmak zorundayız

"TKP, gizlilik-açıklığı, legalite-illegalite ile birbirine karıştırmaz. Legal partinin de, illegal partinin de çalışması değişik derecelerde gizli ve açık çalışmalardan oluşur. Ağır illegalite koşullarında çalışan partimiz, burjuva toplumunda en illegal olan budanmamış ideolojisini, siyasal tutumunu en açık biçimde ortaya koyar." (*TKP Programı*)

Biz hiçbir zaman legal bir parti olmadık ve legal bir parti gibi çalışmadık. Parti hep illegal oldu. Bazı dönemler legal çalışmaya daha fazla önem verdik. O dönemde yapılması gerekeni yaptık. Kafasını kuma gömerek pratik çalışmayı engelleyen "illegalite"yi savunmadık. Şimdi de savunmuyoruz.

Objektif olarak, illegalite koşullarında yığın çalışması yapmak daha zor ve zahmetlidir. İllegalitenin olanakları sınırlıdır. Karşı-devrimin örgütlü bir biçimde gelişi bizi illegal parti örgütünü güçlendirmeye zorluyor. Konspirasyon, bu dönemde daha fazla dikkat etmemiz gereken bir olgu olarak karşımıza çıkıyor. Daha dikkatli ve planlı çalışmak zorundayız. İdeolojimizi yığınlara açık bir biçimde götüren ve yığınlar içinde eriyen komünistler olmamız gerekiyor.

İllegaliteden anlamamız gereken, ilişkilerin ve organların gizliliğidir. Programatik görüşlerimiz ve çalışmalarımız her dönem olduğu gibi bu dönemde de açıkta olmalıdır. Bunların gizliliği, illegalitesi olamaz. *Açıkta çalışıp yığınların içinde erimeliyiz.* Şeriatçı-faşist-devlet sacayağı kimin partili, kimin sempatizan, kimin yakınımızda, kimin uzağımızda olduğunu bilmemelidir. Bunu yığınların içinde düzgün bir mantıkla çalışarak sağlayabiliriz. Başarmamız bir süreç işidir. Ama mutlaka başarmalıyız.

Yığınların içinde erimeye en güzel örnekler İGD, İKD ve İLD'deki parti çalışmasıdır. Herhangi bir ildeki İGD örgütü, parti görüşleri çerçevesinde 500 kişiyi harekete geçiriyordu. 500 kişi partinin o günkü siyasal eylemine aktif olarak katılıyordu. Bunların içinde parti üyesi ya üç ya beş kişi vardı, kimse bunların parti üyesi olduğunu bilmiyordu. Polisi de faşisti de bilmiyordu. Ama 500 kişi bunların dediğini ikircimsiz, hepsi birer parti üyesiymiş gibi yapıyordu.

İşte, yığınların içinde erime budur. Partililer ne kendilerini deşifre ediyor, ne de illegalim havalarına girip yığınlardan kopuyor. Yığınlarla birlikte kavga veriyor.

Dönemin istediği illegal çalışmanın en azından bu biçimiyle, anlaşılması gerekiyor. Belli bir dönem legalde çalışmış yoldaşların bu geçişi de doğru yönde yapacaklarından kuşkumuz yoktur.

Disiplini yükselt, partiyi güçlendir

"Komünist disiplin ideolojik birlik, doğru siyaset ve yığınlarla bağ temelinde gelişir, güçlenir." (*TKP Programı*)

İllegal örgütü güçlendirmenin bir diğer yolu da parti örgütlerinde, birimlerinde çalışan bütün yoldaşların disiplini yükseltmeleridir. Yığınların içinde erime disiplinin bir yönüdür.

Yoldaşlar, girmiş olduğumuz bu dönemdeki çalışma, yüreği açık olmayanları eliyor, daha da eleyecek. Mücadele gücü kalmayan açıkça söylesin. Unutmayalım, partiye yoldaşça güven göstererek çalışacaklar parti saflarına katılır. Parti ile birlikte sorunlarınızı çözmeyi alışkanlık haline getirelim. Her örgüt birimi kendi üye sayısına göre çalışmalarını planlıyor. Burada bir ikisi aksadı mı genele yansıyor. Düzgün çalışan yoldaşları da etkiliyor. Planları alt-üst ediyor.

Disiplinli bir komünist aldığı her görevi en iyi biçimde yapmaya çalışır. Biz demokratik-merkeziyetçi bir partiyiz. Birçok karar demokratik bir biçimde alınıyor. Uygulamada ise merkeziyetçiliğimiz işliyor. İşleyecek de. Ama alınan görevler zamanında ve doğru olarak yapılmadıkça işleyemez. Alınan karar kafamıza yatsa da yatmasa da uygulayacağız. "Kafama yatan işi yaparım, yatmayanı yapmam" anlayışı işçi sınıfının anlayışı değildir. Komünist Partisi'nin ise hiç değildir. "Savaşmak isteyenler için *demokratikliği zamana, yere, yaptığı işe uygun olarak biçimlendiren merkeziyetçi ve demir disiplinli örgütlenme gerekir.*" İllegal parti örgütünü, merkeziyetçiliğimizi düzgün olarak işlettikçe güçlendirebiliriz.

Parti üyelerinin özverisi ve kararlılığı görevlere enerjik yanaşmayla başlıyor. İşe enerjik yanaşmayan parti üyesi, özverili ve kararlı olamaz.

Tek silah TKP, tek yol devrim!

Yalçın Sapmaz

Hücre çalışmasını başa alalım, fabrikaları kalemiz yapalım

Çalışmalarımızın can alıcı temelini hücre çalışması oluşturur. İktidarı almaya, giderek sosyalizmi kurmaya gerçekten niyetli komünist partisi temel çalışmasını hücre temelinde yükseltmek zorundadır. Partimizin temel örgütsel birimi hücredir. Komünist partisinde militan bir hücre çalışması olmalıdır. Temel çalışmanın disiplinli bir şekilde oturmaması partinin legal ve illegal tüm yapılarında disiplinsiz eğilimleri yansıtacaktır.

Temel çalışma birimi hücre ise, başarıyı bunun üzerinde yükselteceksek, hücrelerin nasıl olması gerektiği üzerine kafa yormalıyız. Ülkemizdeki nesnellik, sınıf savaşımının boyutları, devrim ve karşı-devrimin her an önümüzde durması hücrelerin gizliliğini, disiplinini, militanlığını devamlı olarak göz önünde bulundurmamızı gerektirmektedir. Partimizin sürekliliği ve önümüze çıkacak her durumu sınıfın çıkarlarına çevirmemiz için fabrika hücrelerini başa almamız gereklidir. Partimiz fabrikalarda kurulacak disiplinli ve militan hücreler temelinde yükselmelidir. Böyle bir yükselme, kalıcı ve devamlı olacaktır. Sıkı bir örgütlenme temelinde yükselmiş Komünist Partisi, kurtuluşu devrim ve sosyalizmden yana olan küçük burjuvaziyi kazanma ve yönlendirmede fazla zorluk çekmeyecektir.

Hücrelerin kurlumasında insan malzemesi verimli bir şekilde değerlendirilmelidir. Mümkün olduğu kadar stratejik yoğunluğu bulunan fabrikalar seçilmelidir. Diğer fabrikalara ve işçilere liderlik yapacak fabrikanın seçilmesi daha az emekle daha fazla sonuç almamıza yardımcı olacaktır.

Önemli fabrikalarda kuracağımız hücrelerde yeralacak işçilerin seçiminde titiz davranılmalıdır. İnsan seçiminde uzmanlaşmak çok önemlidir. Yanlış yapılan seçimler, boşa geçirecek zamanımızın olmadığı şu günlerde bize zarar

verecektir. Hücre, fabrikanın durumunu detaylı olarak çıkarmalıdır. Fabrikalar, çeşitli ünitelere bölünerek üretim yaparlar. O halde, fabrikalarda da önemli üniteler başa alınarak hücreler kurmalıdır. Her hücre çalışma yaptığı bölümdeki işçileri tek tek tanımalıdır. Hücre canlı bir organizma olmalıdır. İşçilere toptancı siyaset yapmamalı, sıcak, samimi dostluklar kurulmalı, karşılıklı güven temelinde söyleyeceklerimiz sindire sindire anlatılmalıdır. Komünistler fabrikalarda sevilen, sayılan, sınıfın çıkarlarını savunan, güven duyulan, insan sevgisi yüklü, vefalı insanlar olmalıdır.

İşyerleri temelinde kurulan hücreler ve bunların disiplinli bir şekilde diyaloğu ile oluşmuş olan fabrika komiteleri fabrikaları kalelerimiz haline getirmelidir.

Hücreler her koşulda, düzenli olarak toplanmalıdır. Toplantılarda, sekreterin hazırladığı, bir gündem mutlaka olmalıdır. Temel parti eğitimi yapılmalıdır. Günlük basın iyi bir şekilde takip edilmeli, günlük politika özümsenerek işçilere anlatılmalı, olaylar işçilerin bilincinde açığa çıkarılmalıdır. İşçilere yaltaklanmadan, yağcılık yapmadan dostluğu geliştirecek, ilişkileri artıracak her yol denenmelidir. Fabrika dışında ailece ev gezmelerine gidilmelidir. Düğün, doğum, hastalık ve ölümde candan yardımlaşmalar yapılmalıdır. Fabrika içinde veya semtlerde spor kulüpleri kurularak, spor karşılaşmaları yapılmalı, dostluklar pekiştirilmelidir.

Hücre temelinde yükseltilen parti çalışması, yığınlarla her türlü dayanışma ve çoşku temelinde yükseltilen çalışma, yıkılmaz bir güç olacaktır. İşçilerin aktif desteğinde, komünist bir çalışmayla, fabrikalardan sendikaların yönetimine gelen anlayış vurduğu yerden ses getirecektir. Fabrika ve semt desteğinde, sınıf sendikacılığının ilkelerine sarsılmaz bir şekilde bağlı olarak yürütülen mücadele, partinin doğru yönlendiriciliği altında, sınıfı iktidara taşıyacaktır.

Mustafa Toros, Adana

Geçen sayımızda Hindistan Komünist Partisi'nin 16. Kongresi'yle ilgili genel bilgi vermiştik. Bu sayımızda Tüm Hindistan Gençlik Federasyonu Genel Sekreteri ***Soni Thengamom*** *Yoldaşla yaptığımız görüşmenin yanısıra, Hindistan Kadınlarının Ulusal Federasyonu (HKUF) Genel Sekreteri* ***Sehba Farooqi*** *Yoldaşla da görüştük.*

SEBRA FAROOQI Yoldaşla Hindistan'da kadın hakları mücadelesiyle ilgili söyleşi

Eşitsizliğin d ğiştirilmes gerekiyor

Hindistan'daki kadın hareketinin tarihinden başlayacak olursam, kadın yoldaşlarımız ilk önceleri 1947'de Kongre Partisi'nin kurduğu kadın örgütü olan Tüm Hindistan Kadın Kongresi'nde (THKK) aktif olarak çalışıyorlardı. Bu örgütte çok çeşitli görüşten insanlar biraraya gelmişlerdi. Ancak 1954'de Hindistan bağımsızlığına kavuştuktan sonra Kongre Partisi, "artık ayrı bir kadın örgütlenmesine gerek yoktur, bağımsızlığın kazanılmasıyla bu sorun da ortadan kalkmıştır" diyerek THKK'yı kapattı.

Kongre Partisi'nin THKK'yı kapatmasından sonra 1954'de, Hindistan Komünist Partisi kendi yığın örgütü olan Hindistan Kadınları Ulusal Federasyonu'nu (HKUF) kurdu.

1970'li yıllarda bazı diğer kadın örgütleri de kuruldu. Ancak tüm bu kadın örgütleriyle 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde buluşuyor, ortak eylemler yapıyoruz. Delhi'de, HKUF özellikle düşük gelirli kesim içinde oldukça geniş bir sempatizan halkasına sahip. Bu kesim çok büyük ve ciddi sorunlarla karşı karşıya. En büyük sorun pislik, yani temizliği sağlayabilme. Eğitim ve sağlık sorunları da en temel sorunlar arasında.

Ayrıca hükümetin dar gelirliye ek yardım olarak dağıttığı kartlarla yapılan bir alış-veriş sistemi var. (Buna ration-system diyorlar.) Adil-Fiyat adı verilen dükkanlarda kullanılan bu kartlarla, fakir halk şeker, ekmek, pirinç, un, gibi temel yiyecek maddelerini ucuza alabiliyor. Ancak bu sistem düzgün işlemiyor. Bu sorun da kadınların mücadele yürüttüğü ana sorunlar arasında.

Kadınlarımızın diğer mücadele odağı olan sorunları arasında, çalışma yasasını ilgilendiren sorunlar var. Örneğin kreşlerin olmayışı, erkeklerle eşit ücretler verilmemesi, sadece bekar, evlenmemiş kadınları işe alma politikaları gibi.

Ayrıca dowry sistemi (bir çeşit başlık parası, ancak Hindistan'da başlık parasını kız tarafı erkek tarafına veriyor) kadınlarımızın en ciddi sorunlarından biri. Evlenilen erkeğin statüsüne göre kız tarafının verdiği para değişiyor, bazı durumlarda kızı, yeterli para ödemedi diye erkek tarafının ailesi, öldürebiliyor. Nüfusun bu denli hızla artmasının bir nedeni de bol erkek çocuk isteğinden kaynaklanıyor. HKUF bu kadınları ezen, haksız ve geleneksel uygulamanın kaldırılması için anayasada ve hukuk sisteminde değişiklikler yapılması için savaş veriyor.

HKUF'un diğer bir savaşım odağı da dinci gericilere karşı yürütülen savaştır. Dinci gericiler, kadınlara geleneklerin taşıyıcısı gözüyle bakarak, kadınların dört duvar arasında ve dış dünyayla en az ilişki içinde yaşamaları gerektiğini savunuyor. Bu sorun toplumumuzun tüm kesimlerini çok derinden tehdit etmektedir. Ancak kadınlar bu durumda katmerli tehdit altındadır.

Doğum kontrolüne gelirsek. Bu sorun hükümet tarafından hiçbir şekilde ele alınmamaktadır. Sorun "kadınların sorunudur" denilerek doğum kontrolü kadına bırakılmıştır. Yaygın bir biçimde Nüro-plant denilen deri altına konulan ve 6 ay sonra çıkartılması gereken kapsüller doğum kontrolünde kullanılmaktadır. Ancak bunu 6 ay sonra çıkartılması gerçekleşmemekte ve kadınlarımız gerçek bir sağlık sorunuyla karşı karşıya kalmaktadırlar. Daha geçenlerde bir kadın, çocukları süt diye ağlayıp da onları besleyemeyince, cinnet geçirmiş ve üç çocuğunu birden nehire atmış. Sırf doğum kontrolüyle ilgilenen "Seheli" adında bir kadın örgütlenmesi var, ancak sorunun boyutu karşısında çok yetersiz.

HKUF, Hindistan Komünist Partisi'nin bir yığın örgütü. Yönetimdeki kadrolar genel olarak partili. Bu kadrolar kanalıyla ideolojik görüşlerimiz kadın yığınlarına iletiliyor.

HKP, toplumda kadının gücünün arttırılması gerektiğinin bilincindedir. Ancak bu sosyal sisteme kalıtımsal olarak girmiş ve yerleşmiş olan eşitsizliğin radikal bir biçimde değiştirilmesini gerektirmektedir. Ayrıca genel olarak Hindistan'da her ne kadar kapitalizm gelişmekteyse de feodal ve yarı-feodal yapıyı kırıp atmadan gelişmektedir. Bunun sonucunda toplumda hakim olan ilişkilerin düzeyi çok geridir. Kadınların toplumsal mücadele içine çekilememesinde karşılaştığımız zorlukların temelinde bu ekonomik neden yatmaktadır.

Partimizin kadın üye oranı yüzdelerine bakacak olursak:

Yıllar	Sayı	Yüzde
1992	20,753	4.3
1993	10,911	4.5
1994	26,000	5.5
1995	25,710	5.6

Geçen yılla bu yıl arasında oran sadece yüzde 0.1 artmıştır ki bu oran çok düşüktür.

Bu geri kalmışlığı yıkıp, gerçek kurtuluşa kavuşacağımıza inancımız tam.

Ama bunun bize hediye diye verilmeyeceğini de biliyoruz. Tüm diğer ezilen sömürülen kesimlerle birlikte bu ekonomik ve sosyal düzene karşı yürüttüğümüz mücadeleyle varacağız o günlere.

Tüm Hindistan Öğrenciler Federasyonu Genel Sekreteri SONI THENGAMOM Yoldaş ile yapılan görüşme

Savaşım sürüyor

Tüm Hindistan Öğrenci Federasyonu (THÖF) Hindistan'daki öğrenci hareketini temsil etmektedir. Hindistan'da ilk ulusal öğrenci örgütlenmesi THÖF'dir ve ülkemizdeki özgürlük hareketinde önemli bir rol oynamıştır. 1936 yılında, ilk başbakan Nehru tarafından kurulmuştur.

Hindistan'da 7 ana bölge (union territory) ve 25 bölge (state) var. Hemen hemen tüm illerde bizim örgütlerimiz var. Ayrıca tüm Hindistan'da 201 üniversite, yaklaşık 7000 kolej, ve oldukça fazla sayıda teknik ve meslek enstitüleri var. Biz öğrencileri lise, kolej ve üniversite düzeylerinde örgütlüyoruz.

Herkese öğrenim hakkı

Üniversite düzeyinde öğrenci nüfus 5 milyon. Bu rakam, 18-23 yaş gurubunda olan gençliğin sadece yüzde 5'ini temsil ediyor. Yani en başta eğitime girme, eğitim görme olanağı yok. Biz bunun için savaşıyoruz. Bizim ana savaşımımız eğitim hakkı için savaşımdır. Bu temel bir meseledir ve tüzüğümüzde ana ilkelerden biri olarak geçmektedir.

Toplam öğrenci nüfusuna baktığımızda, toplumun sadece yüzde 22-30'u yoksul kesimden gelmekte, geri kalan yüzde 70-80 ise zengin ailelerin çocuklarını temsil etmektedir.

Son zamanlarda, ülkenin en üst düzey mahkemesi olan Yüksek Mahkeme, tarihsel bir karar aldı. Bu kararla öğrenci hareketinin temel demokratik istemi olan eğitimi temel bir hak olduğunu söylüyor. Böylece, hükümet de "herkese öğretim" sloganını yükseltmiş oluyor. Ancak bu vaadlerini tutmaları çok şüphelidir. Biz bunu tüzüğümüze 1950'de koyduk. 45 yıl geçti, hala nüfusun büyük bir çoğunluğu okuma-yazma bilmiyor. Halkın eğitim görme şansı yoktur. Yani savaşım devam ediyor.

Şimdi yeni bir uygulama daha getirdiler. Bu da hükümetin yeni ekonomi politikasının bir parçası. Tüm dünyadaki uygulamalarla bütünleşmenin bir parçası olarak (globalisation), onlar da eğitimi özelleştirmeye başlıyorlar. Bu demektir ki, hali hazırda çok düşük sayıda olan eğitim gören fakir aile çocukları bu eğitimi bile görme şansından mahrum edileceklerdir.

Ayrıca, bir de eğitim kurumlarına kendi kendini finanse etme kuralı getiriyorlar. Yani her eğitim kuruluşu, kendi iç olanaklarını kullanarak yürüttüğü eğitimi finanse edecek. Biz buna tamamen karşıyız. Çünkü vatandaşlarına eğitim olanağı sağlamak hükümetin sorumluluğudur. Böylece bu kendi kendini finanse etme yasasına karşı da savaşıyoruz ve bu yasanın yırtılıp atılmasını istiyoruz. Aynı zamanda tüm ülke çapında eğitimin özelleştirilmesine karşı da mücadele yürütüyoruz.

Ve öğrencilerden bu konuda büyük destek görüyoruz. Sadece öğrencilerden değil, aynı zamanda diğer yığın örgütlerinden de, sendikalardan, kadın örgütlerinden ve diğer gençlik hareketlerinden de büyük destek geliyor. Tüm ülke çapında büyük gösteriler oldu. 1994 Nisan'ında, tarihsel bir yürüyüş düzenlendi ve onbinlerce genç insan, öğrenci, işçi, kadın bu yürüyüşe katıldı. Savaşım devam ediyor çünkü hükümet halka ve öğrenci haklarına karşı olan politikasını devam ettiriyor.

Bununla birlikte, aynı çizgide düşünen, demokratik, solcu öğrenci örgütleriyle işbirliği yapıyoruz. Öğrenci örgütlerinin ortak bir platformu oluşturuldu. Biz de gelecek akademik yıl için bazı programlar yaptık. Yığın örgütlerinin ortak bir platformda birleştiği eylemler programı içinde "Ulusal İstemler Haftası" ve Kasım ayı içinde bir yürüyüş var.

Örgütsel yapı

Şimdi de örgütsel yapımız hakkında birşeyler söylemek istiyorum. Örgütümüzün en yüksek organı Ulusal Konferansı'dır. Ulusal Konferans her üç yılda bir toplanıyor.

Arada kalan dönemde en yüksek organ Ulusal Konsey'dir. Ulusal Konsey, ulusal düzeyde örgütümüzün yönetici organıdır. Ulusal Konsey'in bir Sekreterlik'i (Secretariat) var. Sekreterlik örgütün her günkü işleriyle ilgilenen organdır, 3'ü merkez'de çalışan 11 üyeden oluşur. Merkez Ofis'imiz Yeni Delhi'dedir.

Komitelerimiz bölgeler (state), yöreler (district) ve yerel düzeylerde örgütlenmektedir. Bölge ve yöre komitelerinde ana fonksiyonel işlevler başkan ve sekreter eliyle yürütülmektedir. Bunların yanında çalışan ayrıca ofis üyeleri de vardır. Daha sonra yerel düzeyde örgütlenmeler, ve ana birim örgütlenmeleri gelir. Birim örgütlenmeleri asıl olarak lise, kolej ve üniversite düzeylerindedir. Örgütümüzün genel yapısı budur.

Her yıl üye alma kampanyası yürütmekteyiz. Geçen yıl 2.2 milyon üyemiz vardı. Bu yıl da üye sayımızı kampanyalar yoluyla arttırmaya çalışıyoruz. Üyelerden aidat topluyoruz.

Diğer mali kaynaklarımız birincisi yayın satışları, ikincisi ise eski militanlarımızdan ve halktan topladığımız bağışlardır. Ayrıca kültürel etkinlikler de yapıyoruz. Ve bilet satışlarından gelir sağlıyoruz. Ana gelir kaynaklarımız bunlardır.

Komünist Partisi bazı ana eylemlerimize çeşitli yardımlarda bulunmaktadır. Ulusal, bölgesel ve yöresel düzeylerde ana eylemlere mali yardım vermektedir. Partimizin bir Öğrenci Bölümü vardır, 9 üyeden oluşur. Eski bir Merkez Komite üyesi de bu üyelerden biridir. Federasyonumuzun genel sekreteri, bu partinin Öğrenci Bölümünün de sekreteridir.

Toplantılarımızı düzenli olarak yürütüyoruz. Ulusal Konsey toplantılarını üç ayda bir, bölge komiteleri toplantılarını iki ayda bir yürütmekteler. Yöre ve diğer yerel birim komiteleri de düzenli aralarla toplantılarını yapıyorlar. Bu toplantılarda öğrencilerin sorunlarını toplumsal bir sorun olarak tartışıyoruz. Eğer herhangi bir konuda yardıma ihtiyacımız olursa bunu partinin Öğrenci Bölümü'nde tartışıyoruz.

THÖF bağımsız bir öğrenci örgütüdür ancak Hindistan Komünist Partisi'nin (HKP) politik öncülüğünü kabul etmiştir. Bu demek değildir ki tek tek her üyemiz aynı zamanda parti üyesidir. THÖF partinin bir yığın örgütüdür. THÖF'den partimize kadro kazanmaya çalışıyoruz. Ve bu işi, partinin Öğrenci Bölümü, THÖF içinde yürütmektedir.

Aynı zamanda, düzenli olarak politik-ideolojik eğitimler düzenliyoruz. Bu eğitimler ulusal, bölgesel, yöresel ve üniversite düzeylerinde oluyor. Bazen bir aylık, bazen bir haftalık eğitimler düzenliyoruz. Ayrıca, düzenli olarak kamplar düzenliyoruz. Bunlar genellikle bölge ve yöre düzeyinde oluyor. Bu eğitimlerde partiye kazanacağımız kadroları seçiyoruz, eğitiyoruz ve sonra parti üyeliğini veriyoruz. Parti ile birlikte çalışmamızın süreci böyle işliyor.

Uluslararası ilişkiler

Uluslararası ilişkilere gelince. THÖF, Uluslararası Öğrenci Birliği'nin ve Dünya Gençlik Federasyonunun kurucu üyesidir ve bu iki örgütün yönetiminde çok önemli rol oynamıştır. Hala bu örgütlere her türlü yardımı ve dayanışmayı göstermekteyiz. Ve uluslararası öğrenci ve gençlik hareketinde canalıcı öneme sahip bir rol oynamaktayız. Düzenli olarak kardeş örgütlerin konferanslarına, toplantılarına, festivallerine katılıyor ve onları da bizim düzenlediklerimize davet ediyoruz.

Böylece diğer kardeş örgütlerle bizim örgütümüz arasında düzenli bir ilişki vardır. Bazen öğrencilerin olduğu kadar aynı zamanda halkın da sorunlarını analiz etmede karşılaştığımız sorunlara yardım ediyorlar. Ortak sorunlarımızı ve kendi ülkelerimize özgü sorunlarımızı tesbit ediyoruz ve hatta bunların çözümlerini bulmada bile bazen birbirimize yardım ediyoruz.

Hepimizin karşı karşıya olduğu en büyük sorun insan haklarının ihlali sorunudur. THÖF bu ihlale karşı her zaman savaşmıştır. Sadece Hindistan'da değil, tüm dünyada bu savaşımı yükseltmiştir. Örneğin Güney Afrika'da ırkçı rejime karşı yürütülen savaşı tüm gücüyle desteklemiştir. Diğer ülkelerde de demokratik hareketlere ve öğrenci hareketlerine kesin desteğimizi veriyoruz. Nerede insan hakları ihlal ediliyorsa, sesimizi ona karşı yükseltiyoruz.

Sonuç

Bu fırsatı kullanarak, Türkiye'deki gençlik ve öğrenci hareketiyle de iyi ilişkiler yürütmek istediğimizi belirmek isterim. Gelecekte, insan haklarının ihlaline karşı ve demokratik haklar için, biz THÖF olarak, her türlü destek ve dayanışmayı vermeye hazırız. Ve ümidimiz, Türkiye öğrencilerinin ve gençliğinin, kendi ülke halkları için ve toplumun kurtuluşu için yürüttükleri mücadelede amaçlarına ve hedeflerine ulaşmalarıdır.

Britanya Komünist Partisi Merkez Yayın Organı Morning Star'*dan gelen, Büyük Britanya'da gazete ve özellikle küçük tirajlı sol yayınların dağıtımında karşılaştıkları sorunları dile getiren metni aynen yayınlıyoruz*

Yayın dağıtımında tekelci k ntr l anti-demokratik bir uygulamadır

Yayın dağıtım ve toptancı satım sistemine son zamanlarda getirilen değişikliklerin deneyimi gösteriyor ki: duyarlı bir nüfusu varsayan, işlerliği olan bir demokrasinin varlığı için istediğini yayınlama özgürlüğüne sahip olmak yeterli değildir. Aynı zamanda ürününü geniş bir okuyucu kitlesine ulaştırabilmek gerekir.

Son aylarda, ülkenin bir çok bölgesindeki Morning Star okurları gazetelerini düzenli olarak elde edememe sorunuyla karşılaşıyorlar. Bu sorun özellikle İskoçya'da ve Midland'da daha da büyük.

Bu yalnızca Morning Star'a özgü bir sorun değil. Bizim gazeteyle birlikte dağıtıma giren tüm diğer "küçük" yayın organları da aynı konumda. Bunların arasında Lyods List, Polish Daily (Günlük Polonyalı), International Herald Tribune ve Daily Jang'da var.

Ne olduğunu anlayabilmek için birkaç sene geri gitmek ve Wapping grevine bakmak gerekiyor. Orada, basım sendikalarının gücünü kırmak için çok sayıda işçinin işten atılması yanında, Robert Murdoch'un 'Uluslararası Haber' gazetesinin de demiryolları dağıtım ağından çekilmesini izlemiştik.

Ardından Robert Maxwell'in Mirror Grubu da N.I.'ya katıldı ve büyük yayımevlerini kontrolu altındaki karayolları dağıtım ağlarıyla kontratlara girdi.

Bundan önce Milli Demiryolları ve Toplu dağıtımlar küçük-büyük tüm yayınları kapsayan merkezlerden bayilere uzanan ulusal dağıtım sistemini işletiyorlardı. Böylece, hiçbir yayınevi bir başkasının zararına herhangi bir değişiklik dayatamıyordu.

Bir süre Britanya Demiryolları (Milli D.Y.) bu servisine devam etti. Fakat, sonunda geri kalan önde gelen gazeteler de ayrılınca sistem çalışmaz hale geldi.

Şansına, Morning Star ve diğer Londra'da basılan küçük gazeteler kurdukları ortaklık sayesinde, Guardian ve Financial Times gibi diğer gazetelerin kuyruğunda dağıtımlarını sürdürebilme olanağını sağladılar.

Bu servis için ticari fiyatlar ödememize rağmen minnettardık. Fakat, bu anlaşmalarda yayınevlerince istedikleri anda lağvedebileceği riski de vardı. Doğal olarak onlarda kendi çıkarları için en uygun olanı seçeceklerdi.

Son zamanlarda karşılaştığımız sorunlar da tam da bu şekilde, Financial Times'ın iki ayrı yerde, Londra ve Kuzey İngiltere'de baskı yapma kararıyla ortaya çıktı. Ve hemen akabinde İskoçya, Kuzey İngiltere ve Midland dağıtımımız durdu.

Kısa bir aradan sonra, İskoçya ve Kuzey İngiltere dağıtımı için başka olanaklar sağladık. Midland için ise, hala, geçici ve düzensiz olanaklarla boğuşuyoruz fakat kalıcı bir çözüm için uğraşıyoruz.

Şimdi, News International'ın en son dayattığı bir takım değişiklerle, faşist dairenin tekrar başına dönüyoruz. N.I. toptancıların ihaleye girmesini dayatan çok büyük çaplı dağıtım bölgeleri yarattı. Bu ihalelerde başarısız olanların çoğu kez ekonomik olarak ayakta kalmaları çok zor. Bunun sonucunda birçok toptan dağıtımcı iflas etti. Londra'daki 13 şirketten 3'ü de buna dahil. Üstelik, ana satışın tekelleri, örneğin, W.H. Smith, John Menziç ve Surridge Dawson, bu değişikliklerin ortaya çıkardığı bölgeleri aralarında değiş-tokuş yoluyla kendi kanunlarını konsolide ettiler.

Yurdun bazı bölgelerinde tüm bunların sonucu tam bir kaos oldu. Okurlarımızı etkilememesi için elimizden geleni yapıyoruz, ama sorunların kaynağı bizim kontrolumuzun dışında.

Şurası açıktır ki, başta gelen yayımevlerinin dolaylı veya dolaysız kontrolü altında gerçekleşen gazete dağıtımındaki tekelleşme sadece hemen hissedilen aksamaların dışında demokrasi için de ciddi bir tehdit teşkil ediyor.

Buna paralel olarak bir başka düşündürücü sorun da çok çeşitli gazeteleri ve broşürleri vitrinlerinde tutan veya ısmarlama getiren köşebaşı bayiilerinde varlığını tehdit eden saldırılardır.

Giderek daha fazla gazete ve broşürler petrol istasyonlarında ve süpermarketlerde satılmaya başlıyor. Çok sayıda satan Sun ve Mirror gibi magazinlerden büyük karlar elde etmek mümkün. Fakat, bizler gibi geri kalanlara ne olacak?

Morning Star ve diğer küçük yayınlar bayiilerde kabul görmede bile yeterince sorunla karşılaşıyorlar. Petrol istasyonlarında veya süpermarketlerde şansımızın ne kadar az olduğunu siz düşünün.

Tek bir şirketin veya kişinin ikiden fazla gazete, TV veya radyo istasyonu sahibi olmasına karşı giderek büyüyen bir kampanya var. Basında demokrasi ile ilgili tartışmalarda yayın dağıtımı ve satımınının tekelci kontrolü sorununun daha önde gelir bir yer tutması can alıcı önem taşıyor.

Postadaki gecikme nedeniyle elimize geç ulaşan BOHEMYA VE MORAVYA KOMÜNİST PARTİSİ'nin TKP'nin 75. Kuruluş Yıldönümü için gönderdiği kutlama mesajını yayınlıyoruz

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesine,

Değerli yoldaşlar,

10 Eylül 1995'de kutladığımız, TKP 75.kuruluş yıldönümü çağrınızı çok geç aldık. Bu yüzden maalesef kutlamaya katılma imkanımız olmadı. Bugünlerde 4.Parti kongremiz ve çeşitli yığın eylemleri için yoğun bir hazırlık çalışması içindeyiz (örneğin Çek Cumhuriyeti'nin NATO'ya katılışını protesto için).

Yıldönümünüze katılamamamıza rağmen, partinizin geçmiş deneyimlerine büyük saygımız var. Toplumsal ilerleme, eşitlik, insan hakları ve insan onuru için mücadele veren partiniz yıllarca askeri cunta ve diktatörlüğün çok zor koşullarında çalışmak zorunda kaldı.

Bohemya ve Moravya KP'de çok zor koşullar altında çalışıyor. Politik, yasal ve ekonomik her türlü ağır baskıya ve iç ve dış düşmanların saldırısına karşı direnmek zorunda. Fakat, herşeye rağmen partimizin yığınsallığını - yaklaşık 220 bin üyemiz var - ve örgütsel yapısının - 7500 temel örgütümüz var - korumayı başardık.

Değerli yoldaşlar,

Üyelerinize en sıcak selamlarımızı iletirseniz çok seviniriz. Modern, insanca, ileri bir Türkiye için verdikleri mücadeleyi coşkuyla selamlıyoruz. Bu mücadele çok kayıplara ve değerli yoldaşların yitirilmesine mal oldu. Fakat, biz hepimiz inanıyoruz ki savaşımız zaferle sonuçlanacaktır.

75.yıldönümünüz için en içten kutlama dileklerimizi sunarız. Her zaman yanınızda olduğumuzu belirtir başarılar ve nice zaferler dileriz.

Miloslav Ransdort,
Bohemya ve Moravya Komünist Partisi
Başkan Yardımcısı